

3.000 opholdstilladelse, selv om de har fået afslag på asyl.

Nu er det så let, for man kan da spørge den tidligere socialdemokratiske borgmester fra Århus og den nuværende indenrigsminister, for ministeren er jo kilden til oplysningerne. Det synes jeg da egentlig er meget enkelt, og jeg forstår ikke, at man skal strides om, hvad vi kalder dem. Vi konstaterer bare, at der altså er 3.000, der får bevilget opholdstilladelse, selv om de ikke er blevet anerkendt.

Så spørger hr. Peter Duetoft, hvordan det hænger sammen med vores ulandsbistand i almindelighed. Det hænger sådan sammen, at Danmark på trods af en reduktion vil ligge blandt de fire i hele verden, der yder mest. Der er kun ét land, der egentlig yder relativt mere, og det er Norge, og så ligger vi på niveau med Sverige og Holland. Det synes vi egentlig er flot, og det er altså mere end det, FN anbefaler. De anbefaler 0,7 pct. af BNI, og vi foreslår 0,8 pct. af BNI.

Men der er lidt mere med. Der er nemlig også et ønske om, at vi skal effektivisere vores ulandsbistand, at vi skal tage ved lære af den kritik, bl.a. professor Paldam er kommet med i sin bog, at vi skal se på, hvordan virkningen er af den multilaterale bistand og den bilaterale bistand. Hvordan sikrer vi, at vi kan skabe og sikre nogle projekter, som har den maksimale nytteværdi? hvordan kan vi sikre, at det ikke er bestemte despoter og forkerte strukturer i udviklingslandene, vi fastholder, altså at vi i virkeligheden sætter en bremse for den strukturuomlægning, som kan være nødvendig? Det er det, vi ønsker at diskutere i forbindelse med en effektivisering og en bedre nytteværdi af den bistand, som vi alle sammen gerne vil give.

Pia Christmas-Møller (KF):

Kan man være glad for lidt, har man meget at være glad for. Sådan lyder et gammelt mundheld, og set ud fra den nøjsomme betragtning kan man vel godt forstå det, hvis regeringen i morgen rejser glad på juleferie.

Men det er en regering, der stiller sig tilfreds med blot dette at administrere. Det er en regering med et ambitionsniveau i gulvhøjde, og det er en regering, som er uegnet til at lede Danmark ind i et nyt årtusinde med de mange og de massive udfordringer, vi står over for. Derfor er det også en regering, danskerne ikke kan være tilfredse med på den kommende valgdag,

simpelt hen fordi Nyrupregeringen er de spildte muligheders regering.

Flere års massivt opsving er således ikke blevet udnyttet til at gennemføre de reformer, alle ved vi har behov for på bl.a. arbejdsmarkedet, på skatteområdet og i den offentlige sektor, reformer, som kan gennemføres smertefrit i opgangstider, men som kan gøre ondt i nedgangstider.

Flere års massivt opsving er ikke blevet udnyttet til at forbedre uddannelseskvaliteten eller den private forskning – tværtimod viser en række internationale målinger, at det står langt ringere til, end vi selv gik rundt og troede.

Flere års massivt opsving er ikke blevet udnyttet til for alvor at rydde op i ventelisterne på sygehusene, tværtimod lader regeringen ideologiske fortidsminder blokere for, at patienterne kan få glæde af de private sygehuse som et nyttigt supplement til de offentlige.

Flere års massivt opsving er ikke blevet brugt til at nedbringe gælden, tværtimod er ny gæld stiftet.

Flere års massivt opsving er ikke blevet brugt til effektivt at lette virksomhedernes byrde, tværtimod har regeringen lagt nye byrder, nye omkostninger i milliardklassen på de danske virksomheder, og man foreslår oven i købet, at endnu flere skal pålægges i 1998.

Det er, som om regeringen ikke sådan rigtig for alvor har indset, at vores alle sammens velfærd er direkte og uden omsvøb eller andre mellemregninger afhængig af vores virksomheders indtjeningsevne, og det er, som om regeringen ikke sådan rigtig for alvor helt inde på rygmarven er på det rene med, at virksomhedernes indtjeningsevne er stærkt afhængig af deres konkurrenceevne.

Jeg må derfor i det spinkle håb, at regeringen dog en dag vil tage ved lære, minde om den gode gamle historie om æslet og bonden. Bonden skal som bekendt have æslet til at bære hø hjem fra marken, og han siger: Kan du bære det strå, kan du også bære det. Kan du bære det strå, kan du også bære det her. Og det bliver han ved med, lige indtil et enkelt lille strå får æslet til at segne under den samlede vægt.

Denne lærerige lille historie bør regeringen repetere for sig selv igen og igen, hver eneste gang den overvejer nye byrder på erhvervslivet. Til trods for at danske virksomheder konstant lige siden 1993 har tabt markedsandele, og til trods for at vi står over for nogle af de vanskeligste overenskomstforhandlinger, har regerin-